

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2417—20).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Alberti): Hensigten med dette Lovforslag er at tilvejebringe saadanne almindelige Bestemmelser for Stiftelsen af Brandforsikringsforeninger for Landbygninger, saa at disse Foreninger erhverve de samme Rettigheder, som Landbygningernes almindelige Brandforsikring nu har. Forslaget har været i Thinget 2 Gange før, nemlig i 1874 og 1875, uden at det er blevet endelig vedtaget nogen af Gangene. I 1874 sluttede Thinget sig ved Sagens 2den Behandling til et Forslag af Justitsministeren, som da gik ud paa, at der skulde ved Udstedelsen af Bevillinger til Brandforsikringer tages Hensyn til Reserverfonden endog saa en saadan Reserverfond som en Femtepart af hele Forsikringer, tilvejebragt i 3 Aar, og endvidere, at der skulde ved Reserverfondens Medgang træffes meget strenge Bestemmelser om dens Fornøelse. Det var i 1874 under en tidligere Justitsminister. I 1875 under den nuværende Justitsminister indbragte vi atter et Forslag, idet vi ikke kunde gaa ind paa det tidligere, men den Gang blev det heller ikke færdigt. I de Aaringer var det Meningen at bruge Forslaget til en Brandforsikring for Sjællands Stift til Sikkerhed for den sjællandske Bøndestands Sparekasse. Men disse Bestemmelser, som bleve vedtagne her i Thinget, gjorde, at jeg undlod at ansøge for denne Sparekasse om at faae en saadan Bevilling, og jeg tror heller ikke, at Noget senere har ansøgt derom. Naar vi nu komme her tredje Gang med dette Forslag, ville vi ikke vide Noget at sige af Taxationsrestancer. Vi ville derimod holde paa, at Forslaget bliver vedtaget saaledes, som det nu er fremlagt. Jeg veed ikke om den ærede Minister har en anden Mening nu om Forslaget, end han havde i 1875. Jeg skulde næsten tro det, thi naar der i 10 Aar eller 13 Aar som det er, ikke er søgt om nogen Bevilling, saa synes det, at den Afspærgelse er meget uvelkommen for Publikum, og dernæst er der jo for nylig fremkommet et Forslag om at stifte en Forening for Sjælland, som har Justitsministe-

rens forudgaaede Samtlfke, og der er Bevillingen kun sat til 10 Millioner som Betingelse for dens Stiftelse. 10 Millioner var ogsaa Meningen med den ældre Forening; da vi i 1874 arbejdede paa at danne en Forening, havde vi allerede gjort en Mængde Forberedelser, og vi havde samlet en foreløbig Sum af 10 Millioner til Brandforsikringen. Naar der nu kun stilles et Forlangende af 10 Millioner, saa synes det, som om det er et Tegn paa, at Ministeren vil være billigere, og det er i Henshold dertil, at vi her have fremsat dette Lovforslag.

Salkier: For en kort Tid siden kom jeg i anden Anledning til at berøre, at jeg i lang Tid havde været knyttet til Brandforsikringen. Jeg skal ifølge det Kjendskab, jeg saaledes har til Sagen, tillade mig at bemærke, at efter min mangeaarige Erfaring er Brandforsikring en saare alvorlig og ansvarssfuld Gjerning. Som Forholdene have udviklet sig i de senere Aar, ere Præmierne sunkne dybere og dybere ned, og det maa siges, at selv om der paa visse Punkter er en Fremgang, saa er der paa andre Punkter en Tilbagegang, der væsentligt opveier den Fremgang, der maatte være enkelte Steder. Jeg vil derfor sige, at selv for de store, rige Kompagnier, der kunne se tilbage paa en hundredaarig Virksomhed, og som under denne have opsamlet betydelige Midler og sikket sig betydelige faste Forretninger, er Forholdet i Virkeligheden af den Bestaafenhed for Diebliffet, at man med Mismod maa se paa det og nu og da kan spørge sig selv, om det i Virkeligheden kan gaa an at drive disse Forretninger under disse Forhold. Jeg tror derfor at kunne sige, at er der noget Dieblif, hvor man ikke skal friste Smaamanden til at danne Assurance-Forretning for egen Regning, saa er det det nærværende. De Herrens maa nu ikke tro, at jeg her staar som Talsmand for egne Interesser. Det fremgaar først og fremmest klarligen deraf, at alle egentlige Assurance-Selskaber kun have med Løsøre at gjøre, og her er der jo kun Tale om faste Eiendomme, saa at de to Arter af Forretninger ere fuldstændig skilte fra hinanden. Men dertil kommer, hvad jeg ligeledes berørte, da der sidste Gang var Tale om de Forhold, at der ogsaa for Løsøre findes store gjenfidsige Selskaber, navnlig et enkelt faare vel bekendt, som maa siges i alle Aaader at opfylde de Fordringer, der kunne stilles til det, som har opsamlet sig en betydelig Reserverfond og driver Forretningerne med passende Præmier og derfor i alle Aaader ogsaa